

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 2
Лютий, (February) 1937

ЗМІСТ:

Андія (Докінчення)	19
Визволення	19
Зібрання Великої Громади (Часть 1)	23
<u>Армагедон</u>	23
Вороги в Краї	26
Зібрання Великої Громади (Часть 2)	31
Блазні, Однак Далекі	31
Споми на 37-ий рік	18
Календар а 1937 року	18

**В И
СВІДКИ
У МЕНЕ,
ЩО Я БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12**

© WTB&E 1937

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий шпир і гаразд буде проміж синами твоїми" — *Ісаї 54: 13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Створитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Ёгоєс був початком Ёго творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Ёгоєс тепер Господь Ісус Христос у славі; одягнений в славу силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, і творив совершенного чоловіка для землі й поставив його на вії; що чоловік добровільно переступив Вожий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіх творів й понад усі імена і одягнув його у славу силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Єгові, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помішані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Єгови, члени Єгової організації і Ёгоєс свідки, котрих звача й призиває в свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Ёгоєс заміри впливом людства, про які навчає Біблія, й нести оцет царства неім, що хотять служити.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачне установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть неслухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Ёгоєс заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможавляє систематичне студійвання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о иншу літературу яко помічю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших заведів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безважко стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ёгоєс любого Царя. Він не прибирає догматичної мінки, а радше заохочує до вважного й критичного досліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які Ёгоєс сторінки не отворені для персональних справ.

Ціна Передплати

Річна передплата на Вартову Вашту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківский переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 24 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irvine Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бізнес, що не можуть замлатити за сей журнал, а щире бажають його читати, виславаємо даром, если о се попросить. Ми радимо бажавмо помочи таким потребуєчим, але після постійної речули, вони хусять просити письменно організацію кождого року. **Увага для передплатників:** Послітку за отриману передплату чи то нест чи відшкодує ми не виславаємо, хіба що о се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протилі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми виславаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

СПОМИН

Відповідна дата або час прославлення їмля Єгови Бога й жертви Ісуса Христа в 1937 р., припадає в П'ятницю, 26-го марта, по 6-тій годині вечером. Статті або артикули "Вартової Вашти" під загальною "Ёгоєс Угоди", містять подрібні пояснення о Спомині. Отже сі статті або артикули з 1935 року, належатим ужити і з молитвою перестудійувати. А тоді в день на 26-го марта, по 6-тій годині вечером, най збереться кожда компанія або збір й смалкує Спомин. Гублячи так, уживте присвїй здіб і правдиве чирвоне вино. Незферментований сік з винограду або розважків, не відповідає вимогам св. Письма. Наш Господь й апостоли уживали правдиве чирвоне вино, й ми повинні слідувати їх приміру.

КАЛЕНДАР НА РІК 1937

Новий календар на рік 1937 виражує мілітарну службу, як текстом так й ілюстрацією. Річний текст виходить з Авдії 1: "Уставайте, виступимо в похід проти нього." Малюнок утверджений на сім текстах є дуже гарний, захвативчий і скріпляючий для кождого ока. Разом з календаром є часовий лист президента То-

варства, як рівнож є призначені переоди праці на рік 1937; також місячники на ветрим є означені всі періоди праці як й інші спеціальні лінійні кампанії. Пять сик календарів (в англ. мові) ви можете отримати за \$1.00 коли виславає о на одну адресу, або по-одинож, один за 25 ц., офіри. Великі групи й збори о прошені заслати замовлення разом заслаючи належитість також разом.

(Прод. з Сторони 32)

Бога і Ісуса Христа. Для них нема ніякого ичшого способу до утечи від пагуби в Армагедоні. Як старшина Ізраїльська не зважала на миркачі й противники, так тепер правдиві послідувачі Ісуса Христа не будуть зважати на всі миркачі, противники, і на тих, що перешкаджають роботі в несенню вістки для великої громади, але, противно, будуть нильно виконувати прикази Господні в теперішнім часі.

(Продовження буде)

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVIII

Лютий, 1937

№ 2

АВДІЯ

[Продовження з минушого числа "Вартової Башти."

ДАЛЬШЕ відносно останка є написано: "Тоді були наші уста наповнені усміхом, а язик — піснею." (Анг. перек.) Се була дійсна правда, коли останок побачив, що Сатана був скинутий з неба, і що вони мали роботу до виконання в прославленню й служенню Богу Єгови аж до Армагедону, коли то Сатана і його орди будуть знищені. Господь заговорив до них, кажучи: "Тим то веселіться небеса, і що домуєте в них" (Одкр. 12: 12); і останок почув і зрозумів і зрадів. Вони зраділи, тому що вони побачили, що головна їх ціль є оправдати імя Єгови, і тепер вони увійшли в радість Господню, бачучи, що останок має часть в оправданню імя Єгови. Інші люди, коли побачили ласку Господню на останку, котрий служив Єгови, каже псалміста, що вони говорили одні до других про останка так: "Тоді скажуть вони між народами: Господь створив великі діла між ними". (Анг. перек.) Многі світові люди бачили, що Божий останок повернув неначе з мертвих по Світовій Війні і пішли з більшою ревністю й щирістю чим вперед свідкувати про царство Боже, і сим люди побачили і завважали Божу ласку на них. Вірний останок тепер знаходиться в радості Господній і каже до себе: "Господь зробив великі діла для нас, тому ми радуємось." (Анг. перек.) Через якийсь час ті вірні сіяли в слезах; та тепер прийшла зміна, і писання кажуть: "Хто сіє з сльозами, той зберає з піснями." (Пс. 126: 1-5) Се був час у котрім радість все збільшається для вірного останка від коли вони побачили що се їх привилей мати часть в оправданню імя Єгови. Вони забули за себе, і сі несамолюбні одиниці служать Богу й чинять се тому, що вони люблять Його. Се здається відноситься до часу про котрий згадує апостол, коли він писав: "Благаємо ж вас, браття, ради приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до Него." (2 Сол. 2: 1) "Познав Господь своїх, і: Нехай відступить од неправди всяк, хто іменує імя Христове." (2 Тим. 2: 19) Се показує, що вірні були широко розкинуті і тепер вони є зібрані до Господа.

²⁹ Відносно сього завважте, що Авдія сказав про "неволю" і що вони "одержать міста полудневі". Се ясно указує на викенення ворога і повірення правління вірним Божим людям на оправдання Єгового імя. Тим одиницям котрих Він знайшов вірними в часі іспиту і судження

храму, Він приписав певні "міста", що очевидно значить якась часть Його організації великого й святого міста. "Прийшов же первий, кажучи: Пане, мина твоя приробила десять мин. І рече йому: Гаразд, добрий слуго; що у найменшому вірен був еси, то май власть на десятьма городами. І приступив другий, кажучи: Пане, мина твоя зробила пять мин. Рече ж і сьому: Ти будь над пятьма городами." — Луки 19: 16-19.

³⁰ Кождий, що знаходиться в Господній організації, хто оціняє сей великий привилей в служенню Єгови, розуміє що "Бог розложив члени кожного до одному з них в тілі, яко ж схотів." (1 Корин. 12: 18) Кождий з таких радується з Його ласки виконувати задачу приписану йому. Між такими нема заздрости або захланности що мають чисте серце. Вони не возвеличують чоловіка, але всі є в єдності в Христі і через се спільно ділають на славу Єгови. Однак здається, що часом між вірним помазаним останком знаходяться захланні, що бажають отримувати славу від людей, і ставлять себе наперед і хотять дістати позицію, яка здається для них бути більше відповідною. Се цілковито є недобрий дух і значить, що вони йдуть напрямом беззаконня, і Господь заявив, що Він вибирає їх із свого царства. (Мат. 13: 41) Ангели Господні виконують се по приказу Його, а се ті ангели, що співтоваришать Ісусу Христу в храмі. (Мат. 25: 31) Безсумніву ті ангели виконують для людей Божих річи, котрих натуральні очі не можуть бачити ані їх натуральні уші не можуть чути. Ми маємо запевнення, що "ангел Господень чатує кругом боящихся Його; і визволяє їх". (Пс. 34: 7) Се значить, що ті під розпорядженням Ісуса Христа особливо дбають і доглядають вірних слуг Божих на землі.

ВИЗВОЛИТЕЛІ

³¹ Єгова не любить в лукавстві ані смертю лукавих. "Ти бо еси Бог, що нелюбиш беззаконня; перед тобою нема місця для лукавого." (Пс. 5: 4) "Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, не бажаю смерти грішникової." (Езек. 33: 11) Лукаві люди се ті, що мали нагоду знати й служити Єгови і звернути на иншу дорогу, а се включає духовенство і "лукавого слугу" дкясу; і про таких то лукавих є написано:

"Коли хто малодушен, не впадобає душа моя." — Жид. 10: 38.

³² Пророцтво Авдія є посвячене виключно щоб виразити Божий спосіб і замір покарати лукавих релігійоністів. Се не тому що Бог має приємність в таких річах, але що Він мусить дати до відома о своїм замірі оправдати своє імя і відкрити своїм сотворінням одиноку дорогу якою можна отримати вічне життя. Впадобалось Єгови оправдати своє імя й Він благословить тих, що є лояльні й вірні Йому і котрі мають часть в оправданні Його імя. "Нехай радуються і веселяться ті, що любуються правдою моею, і най завсіди кажуть: Великий Господь, що любується спокоєм слуги свого." — Пс. 35: 27.

³³ Прийшов Божий час указати ласку для Його організації; і тому написано є: "Ти встанеш, змилосердишся над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час. (Пс. 102: 13). Коли Єгова післав Ісуса Христа до храму чинити суд, то се зазначило початок ласки для Сиона. Він любується в тих, що осталися правдивими Йому і що бояться Його, як се каже Його пророче Слово: "Господеві любі боїсяся Його, і хто вповає на милість Його." (Пс. 147: 11) "Бо Господь любується своїм народом; він укращає смиренних спасенням." — Пс. 149: 4.

³⁴ Люди всіх народностей, що живуть тепер мусять у своїм часі почути правду і поставити себе по стороні Єгови. (Одр. 15: 4) Повідомлення відносно знищення ворогів є тепер дане останкові наперед ним прийшла та подія, щоби останок був сильний в надії і міг добре зрозуміти, що переслідування ворогом є дозволено Господом на їх пробу, і що у своїм часі Єгова цілковито визволить їх.

³⁵ Через многі століття Римо Католицька Гієрархія і її союзне духовенство понижали, страхали, знущалися і гнобили людей, і в той самий час казали людям велику купу брехнів, і рівночасно вони вдавали за спасителів людей, і їх духових провідників. Через ошуство й підступ духовенство спонукало легковірних людей полирати їх, однак їх визискування людей прийшло до кінця. Духовенство становить часть диявольської організації на землі, і пророцтво Авдія обмежується до релігійоністів диявольської організації так далеко, як се відноситься до виконання Божого гніву проти них. Коли Давид засів на типічнім престолі Божого царства, то він побачив потребу воювати із ворогом, включаючи Едомейв. Коли Більший Давид засів на престолі 1914 р. і був висланий Єговою володіти між його ворогами, тоді Він виповів війну проти ворогів Божих. Всі докази указують на факт, що вже прийшов день на сповнення пророцтва Авдія. Хотяй духовенство вдає перед людьми за спасителів і визволителів, то дійсні спасителі о які постарався Єгова появилися, яко ж написано: "І прийдуть вибавителі на Сион гору, щоб осудити гору Езавову, — і настане царство Господне." — Авдія 21.

³⁶ Судді старинних Ізраїльтянів були названі "визволителями", а слово "вибавитель" тут також значить "визволителі". Слова "спасителі" і "вибавителі" значить те саме. "І ти віддав їх у руки ворогів їх, що гнобили їх. Та коли вони в лиху годину покликали до тебе, ти вислухав їх із небес, і по великому змилуванню твоему послав їм визволителів, і вони визволяли їх із рук ворогів їх." — Неем. 9: 27.

³⁷ Коли Ізраїльтяни булиб пригноблені ворогами і ті пригноблені люди кликали до Господа, то Він післав їм визволителя або спасителя: "І звивали тоді сини Ізраїлеві до Господа, і Господь возніс їм спасителя і той вирятував їх, — Отонила Кеназенка, сина меншого брата Калєбового. І зійшов на нього дух Господень і допоміг йому судити Ізраїля. І так виступив він у поход, і подав йому Господь на лоталу Хузана Русатанка, царя Мезолотамського, і взяв він гору над Хузаном Русатаїмом." (Суд. 3: 9, 10) "І дав Господь Ізраїльтянам вибавителя, і визволились вони зпід верховоду Сирийців, і жили сини Ізраїлеві в своїх наметах, як і перше." (2 Цар. 13: 5) Відносячися до Гедеонових воїнів, Єгова сказав до нього: "Трома сотнями чоловіка, що воду хянтали, вирятую вас і подам Мадянійв в руки ваші, усі ж інші люде нехай вертають кожний у домівку свою." — Суд. 7: 7.

³⁸ У пророцтві Авдія, над котрим тут застановляємося, пророк називає сих спасителів "визволителями", бо вони представляють Великого Спасителя, Єгову, і прямо співтоваришать з Ісусом Христом, Спасителем світа, і через котрого Єгова дає спасення тим, що люблять Його і служать Йому. Вираз "вибавитель" в сім пророцтві відноситься і включає Єгового останка тепер на землі, так певно і цілковито як се відноситься до людських сотворінь котрих Єгова уживав до визволення старинних Ізраїльтянів.

³⁹ Господь уживає вірних членів свого тіла у роботі й числить все що зроблено їм як собі. Сьогодні по приказу Єгови останок йде і проповідує спасення, о котре Бог постарався і котре є одиноким спасенням для всіх сотворінь. (Іса. 52: 7) Тепер свідки Єгови несуть сю вість визволення людям, щоби вазні, т. є, люди доброї волі, могли пізнати й знати одиноку дорогу спасення. (Іса. 49: 9) Вірний і правдивий останок береже справ їх братів і співділає вірно із ними в справах царства. (1 Тим. 4: 16; Якова 5: 20) Се — останок, вірні свідки Єгови, що йдуть наперед на шлях і підносять високо прапор Єгови, указуючи людям доброї волі на ту дорогу спасення. (Іса. 55: 4; 62: 10) Все се останок виконує під провідництвом і по приказу Ісуса Христа, Спасителя, і тому вони є названі "вибавителями", про котрі згадує пророк Авдія.

⁴⁰ Сі "вибавителі" "прийдуть... на гору Сион", т. є, до організації Єгови, і про ту організацію написано є: "Єрусалим! Збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, імя Господне прославляти!" — Пс. 122: 3, 4.

⁴¹ Се бере місце в часі коли Єгова відбудує Сион, що зачалось із приходом Господа Ісуса, Великого Судді і Спасителя, до храму. Не кожний, що каже "Господи, Господи", належить до Сиона, але лише ті, що правильно й вірно чинять волю Божу. Через свого пророка, псалмісту, Єгова показує, що всі ті "вибавителі" мусять прийти до певної точки кваліфікації, як се показано в сих словах: "Господи, хто буде пробувати в шатрі твоїм? Той, хто ходить в чистоті, творить справедливість, і говорить щирю правду, не одсуджує язиком своїм, не робить лиха сусідові своєму, і не допускає неслави на ближнього свого. В чіх очах погордя для покиді, а пошана для тих, що бояться Господа; хто присяг з утратою для себе, держить слово, Хто не дає гроша на лихву, і не приймає підкупів проти безвинного. Хто так ділає, не захитається по вік." — Псалма 15.

⁴² Сі вірні одиниці, що стрітять божественні вимоги бачуть і оціняють присутність Господа в храм, і вони чують і слухають пророцтва: "Веселися, Сионова дочко, ... се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий." (Зах. 9:9) Сей образ пророцтва Авдії про "прихід вибавителів на гору Сион, сходиться точно із образом записаним в Одкриттю 144,000 із Ісусом Христом Спасителем на гору Сион. Всі сі писання відкривають факт, що спасення походить від Єгови через Його назначений канал, котрим є Його урядова родина Сион, і що спасення не приходить від якогось духовенства, такого як гіпокритична Римо Католицька Гієрархія. Бог Єгова постарався о спасення, і нема иншого імя через котре можна б спастися лише через Ісуса Христа. На сей то визов споглядав пророк коли писав: "Ох, коли б то прийшло спасенне Ізраїлеві від Сиона! Коли поверне Господь народ свій з неволі, зрадїє Яков, і звеселиться Ізраїль." — Пс. 14:7.

⁴³ Яка ж робота є приписана тим вибавителям що прийшли на гору Сион? Пророк відповідає: "Осудити гору Езаву." Се розуміється значить, що ті з гори Сион, останок, голосять присуди Божі, котрі Він наперед написав і котрі то присуди назначили і осудили на знищення гіпокритичні релігійоністи, а головню Римо Католицьку Гієрархію і її союзників. Се є проголошення пімсти Бога Єгови проти гіпокритів котру пімсту приказано останкові голосити. Бог велів своєму пророкові написати про сей час: "Да торжествують праведні в славі, радіють на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч в руці їх, на одомщення народам і кару племенами; щоб царів їх в кайдани забити, й дуків їх в желізни пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників Його. Хваліте Господа!" — Пс. 149:5-9.

⁴⁴ Виголошення сих присудів Єгови проти сих гордих людей, Гієрархії і її союзників, розбуджує війну, тому що се відкриває ошущтво й гіпокризию лукавої орди. Свідки Єгови є тепер

заняті в проголошенню божественних присудів, проголошуючи писання, що прийшов Божий час на обрахунок з Його ворогами, і що він знищить тих, що зневажають Його імя. Вони проголошують писання і повідомляють, що многі з останка будуть на землі і будуть бачити Ісуса Христа, як Він виконає присуди Єгови проти релігійоністів і инших, що так злобно зневажали імя Єгови. Перед Господом Ісусом Христом є тепер зібрані всі народи. (Мат. 25:31, 32) Се головню відноситься до релігійоністів "Христіянства", і згаджується із пророцтвом, а іменно: "Рушайте, народи, зійдіться на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи звідусюди! Египет стане тоді пустинею, та Едом [Езав] німою пустою, за те, що кривдили синів Юдиних, і неповинну в землі їх кров проливали. А Юда жити ме вічно й Єрусалим — від роду в роду. І змию-помщу кров їх, що досі не змив іще, й пробувати ме Господь на Сионі." — Йоїл 3:12, 19-21.

⁴⁵ Через свого пророка Еремію Єгова попирає се заключення відносно упадку Едомейв: "І зробиться Едом страхом; хто попри його буде переходити, з'уміється і буде посвистувати, споглядаючи на рани його. Ось він, як той лев, виступить від вижин Йорданських на ті утвержені місця; їх же зневолю швидко вийти з Ідумеї, і, хто вибраний, того над нею поставлю. Хто бо рівня мені? і хто стане вимагати в мене відповіді? та й де той пастирь, що встояв би проти мене? Тим же то слухайте про постанову Господню і що він судив учинити Едому, та й що задумав зробити осадникам Теманським: дійсно, найслабші з того стада займуть їх у полонь і полустошать осади їх. Так, орлом підіймється він, налетить і розпустить крила понад Босором, і серце невміраків Едомських буде тоді як серце в жінки-породілі." (Ерем. 49:17, 19, 20, 22) Едомейв стягнули велику зневагу на імя Єгови, і Господь постарався, що їх кара не мене. Бог очистить і оправдає своє святе імя.

⁴⁶ Се знищення Едомейв бере місце в часі коли Господь відбудує Сион: "І настане царство Господне." "І так царство буде належати до Єгови." (Ром.) Сьогодні та зводнича товпа, Римо Католицька Гієрархія каже, що вона управляє світом яко представитель Господа, але таке твердження є цілковито фальшиве і Господь постарався, що воно буде фальшиве в очах инших первотин, що володіють землею. Римо Католицька Гієрархія каже, що вона володіє 'наче цариця' без царського дому Єгови, і проти волі Божої. (1 Корин. 4:8) Торговельні купці й політики, разом із духовенством або релігійними союзниками, поставили "гидоту спустошення" і кажуть, що вони володіють світом за Божим дозволом; але се ошущтво мусять оступитися раз на все, і то вскорім часі. Організація Сатани вскорі прийде до свого кінця і в тім закінченню буде знищена стара "облудниця". Знищення "старої облудниці" системи, і

буквальне осунення або знищення людей, котрі управляють тією гіпокритичною організацією, не мусить взяти в одень і той самий час. Протинно, як се виглядає із Писань, то війна, котра поступає тепер, проти духовенства знівечить і зневажить Гієрархію і її релігійні союзники, і тоді в битві великого дня Бога Вседержителя Ісус Христос знищить всіх беззаконників. Се не є незмінне твердження або заключення, але се здається згідне із світлом Писань і фактів. Часть останка у війні є співати хвалення Єгови і голосити день Його пімсти і звідомляти про Його присуди наперед написані. Чинячи се, вони відкривають утечище лжи поза котрі релігійністи ховалися через довгий час; а тоді Господь доконає роботу знищення. Се ясно й виразно показано через інші пророцтва. — Езекиїла, голова девята і десята.

⁴⁷ Останок тепер мусить звернути увагу на припорушення яке Господь дав їм і виконувати те припорушення вірно й льояльно. Єгова дозволяє їм бачити свій замір знищити духовенство і сю організацію Сатани, але се не є так важним для останка знати в яким порядку се знищення возьме місце. Останок мусить цілковито посвятитися Господеві, і будучи послушні, вони не будуть перебігати Господа і розказувати як Він буде виконувати, що Він іще не відкрив. Останок мусить голосити вість, що Єгова і Ісус Христос вложили в їх уста сю вість, і вони повинні не лише бути задоволені сим чиненням, але вони повинні радуватися сим привилеєм. Вони мусять нести овочі царства людям; і через проголошення сієї вістки збудити людей доброї волі, Йонадабів, котрі становлять велику громаду, як і давати пересторогу іншим. Ся робота мусить скінчитися перед Армагедоном, бо коли робота знищення зачнеться "Мечем Єгови", і з множеством сил ангельских в товаристві з Ісусом Христом з їх знарядом до вбивання, тоді буде запізно для останка голосити сю вість і за пізно для великої громади приймати вість і шукати справедливости і смирности як вже гнів Божий впаде на них.

⁴⁸ Нехай же люди зрозуміють тепер те одинокє средство спасення о яке постарався Бог через Ісуса Христа. "Се слуга мій, що я вибрав; любий мій, що вподобала Його душа моя; положу духа мого на Него, й вістити ме поганам суд; . . . і на ймя Його вповати муть погане." (Мат. 12: 18-21; Діян. 4: 12) Господь осуне з землі ворогів

і зробить її відповідним місцем для мешкання. "І царювати ме Господь над усією землею; один тоді буде Господь і одно ймя Його." — Захар. 14: 9.

⁴⁹ Ніхто з гіпокритів ані лукавих не зостанеться живим, а ті що зостануться і що воскреснуть будуть мусіли слухати, если схотять жити, і піддатися цілковито правлінню Господа Ісуса, Цареві землі. "Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господне є царство, і він царює над народами." (Пс. 22: 27, 28) Тоді Ісус Христос, Великий Давид, скаже до Єгови, яко ж написано: "Твоя, Єгово, величність, і сила, й слава, й побіда, й пишнота, й все, що на небі й на землі, твое; твое, Господи, царство, й ти висший над усе, яко Владика. І багатство й слава від лица твого й ти володієш над усім, і в твоїй руці сила й могутність, і твоя власть, зробити кожного великим і дужим." — 1 Паралип. 29: 11, 12, *Ром.*

⁵⁰ Римо Католицька Гієрархія і її духовенство і союзники і всі інші, що зневажають ймя Єгови і мусять в скорі бути цілковито знищені. Нікому не буде дозволено шкочити в сім святім царстві Божім. Єгова буде виконувати всі свої обітницї у своїм царстві під Ісусом Христом, своїм помазанником, Царем, і Погонцем, "І позбіраю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть плодитись й намножуватись. Ось надходить час, говорить Господь, і збуджу Давидові праведного пагонця, що вслодіти ме, як царь, і мудрим робом ходити ме й чинити ме суд і справедливість на землі. За днів Його спасеться Юда, й жити ме безпеч Ізраїль, і ось ймя Його, яким Його звати муть: БОГ — ОПРАВДАННЕ НАШЕ." — Ерем. 23: 3, 5, 6.

⁵¹ Тоді залунає великий голос по цілій вселеній на славу Всевишнього: "І чув я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що казали: Алилуя! обняв бо царство Господь Бог Вседержитель." (Одкр. 19: 6) Нехай же всі ті на землі, що служать і люблять Єгову, стануть сильно й непохитно за Його ймя і Його царство. Без ріжницї що вороги можуть робити, ми знаємо що день визволення наблизився; і тому пісня хвалення яку Його люди тепер співають в честь і на славу Єгови буде лунати по віки вічні на славу й честь Всевишнього.

"День бо Господа сил небесних прийде на все горде й високомірне, та й на все, що високо несеться — і все воно понижене буде." — Іса. 2: 12.

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15-го серпня, 1936]

"І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир." — Йоана 10: 16.

ЄГОВА збирає до себе всіх тих, котрим Він дає життя вічне. Він збирає їх до себе через Христа. Він не збирає до себе тих, що противляться Йому, але збирає тих, що шукають Його й пристусовуються до Його вимог. Найперше Він збирає до себе тих, що зробили угоду через жертву і котрі дотримують сю угоду вірно. "Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій." "Хто жертвує хвалу, прославляє мене, і хто справляє дорогу, тому дам побачити спасення Боже." — Пс. 50: 5, 23.

Єгова не перебігається з Сатаною відносно хто із них дістане більше число (душ). Боґ назначив своє право після котрого люди можуть отримати вічне життя, і лише ті, що поступають після Його права, зможуть отримати вічне життя. Господь Ісус по приказу свого Отця свідкував в ім'я свого Отця. "Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене. Се ж воля пославшого мене, щоб кожен, хто видить Сина й вірує в Него, мав життя вічне, і я воскресу його останнього дня." (Йоана 6: 38, 40) Він найперше збирає святих до храму, і сі становлять царський дім, інакше названий Ним "мале стадо". Відтак Він збере інших, і про сих каже: "І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир." (Йоана 10: 16) Ся останна згадана кляса становить ті "вівці", що стануть по правій стороні Ісуса Христа, і є зібрані у відповідне місце підчас судження храму Господом Ісусом Христом. — Мат. 25: 31-46.

Хитрий ворог Сатана старається в ріжний спосіб ошукати Божих людей; і між іншими річачи той хитрий ворог старається спонукати вірний останок вірувати, що вони будуть збирати велику громаду, і що робота, яку вірний останок тепер виконує, має маленьке значіння або зовсім безвартісна в порівнанню із тією, яка буде виконуватися "по першій фазі Армагедону". Вони кажуть, що тоді маленьке стадо, останок, буде виконувати далеко більшу роботу і тому вони не повинні тепер так дуже дбати про роботу свідочтва. Ціль сього артикулу є, щоби опрокинути стратегічний крок хитрого ворога Сатани і тих, котрих він може ужити, і щоби помочи останкові побачити із св. Письма яка дійсна задача й праця в теперішнім часі.

Ісус дав остерогу, що ворог буде старатися, если можливо, звести і вибраних; але вірні вибрані не дадуться звести. Їх безпеченство в сім згляді лежить в уважнім студіюванні Слова Божого і поступати після Його приказів, і если вони се роблять шире, чесно й вірно, то Господь буде провадити їх правим шляхом і буде охороняти їх. (Прип. 3: 5, 6) "Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою."

(Пс. 25: 9) Вірний останок боїться Господа, і сим вони показують свою мудрість, і ім Єгова обіцяв, що Він покаже ім свій замір.

Є останок тепер на землі, себто, свідки Єгови, не збирають великої громади, але Господь приписує ім роботу коли Він збирає ту громаду. Господь зібрав останок до храму і помазав їх і научив їх, і тоді вислав їх із своєю вісткою, яка тепер має бути проголошена, і ту вість царства вони проголошують підчас коли Господь судить і розділює і збирає до себе тих, котрих Він признає. "Велика громада" складається із тих, що шукають Господа і знайдуть Його і служать Йому. Вони чують голос Господень і вірують і слухають Його. "Всяк бо, хто призове ім'я Господне, спасеться. Як же призвати муть Того, в кого не увірували? як же вірувати муть, про кого не чули, як же чути муть без проповідачого? А як же проповідати муть, коли не будуть послані? яко ж писано: Що за красні ноги благовістувючих впокій, благовістувючих про добре!" (Рим. 10: 13-15) Се є привилей як і задача дана для останка служити яко вістники Слова Божого в тій цілі, щоби ті, що будуть становити велику громаду, почули правду і шукали дороги до Єгової організації, котрої Ісус Христос є Головою і де вони можуть знайти місце охорони.

АРМАГЕДОН

Хтось, що знайшовся в замішанню, питає таке питання: "Чи не буде головна робота відносно великої громади виконана 'по першій фазі Армагедону'?" Святе Письмо не попирає такого заклочення, але як раз противно. Інший питає: "Чи не є зазначено у *Вартової Башти* з 1. лютого (1936 р.) що буде дві фази Армагедону?" Ні! *Вартова Башта* не містить такого твердження, і напевно писання не попирають сього. Що у *Вартової Башти* було сказано, то се: Як здається, то буде "дві ріжні часті Армагедону: (1) Те що доконає знищення гіпокритичних релігійоністів; і (2) те, що спричинить цілковите знищення всієї організації Сатани". (*Вартова Башта*, стр. 43, 1936 р.) Битва Армагедон, се велика битва великого дня Всемогучого Бога, котрою то битвою буде провадити Польовий Вождь Ісус Христос і Його небесні сили. Написано є в Одкриттю 17: 16: "А десять рогів, що ти бачив на зьвірові, ті зненавидять блудницю, і спустошать її, і обнажать, і тіло її з'їдять, і сплять її в огні." Се здається відноситься головню до релігійних систем або організацій котрих Диявол уживає для ошукання людей. (*Світло*, Том 2, сторона 113, англ. вид.) Тоді релігійоністи будуть шукати заховатися, щоби їх непізнали. (Гл. Захарії 13: 6; *Приготовлення*, стор. 252.) Духовенство або релігійоністи є частю організації Сатани

і є пастирями, котрі потерплять знищення з руки Господа. (Ерем. 25: 35) Ясним є, що організація Сатани складається із трьох первотин, а іменно: Релігійоністів, торговельних купців, і політичних володарів. Дев'ятьнадцята голова Одкриття описує Господа Ісуса Христа на Його військовій коні, котрий провадить непобідимі сили до війни проти ворога. Те твердження у *Вартові Башті* із лотога, 1936 р. сторона 43, не є догматичне, але як здається можна розумно припускати, що гіпокритичні релігійоністи будуть перші знищені в Армагедоні, а тоді наступить знищення "звіра" і "фальшивого пророка" і тоді самого Сатани. — Одкр. 19: 18-21; 20: 1-3.

⁷ Всі вороги мусять пізнати зараз перед їх знищенням, що Єгова є Всевишній, і що Він вскорі знищить їх. Коли релігійоністи і релігійні організації будуть знищені, то се буде виглядати для тих, що в організації Сатани і переживуть се, дуже дивним, тому що їх навчено вірувати, що релігійоністи були й є представителями Господа. Спевністю ми не можемо тепер як раз рішити в яким порядку Господь знищить ворога, і се не є так важне для нас знати. Що є найважливіше для останка в тім згляді, то бути послухними до Божих заповідей і виконувати те, що Він приказав виконувати енергійно й ревно. Певним є, що коли битва великого дня Бога Вседержителя буде відбуватися, під провідництвом Ісуса Христа, тоді робота останка проголошення свідочества для тих, що становлять велику громаду, буде скінчена. — Езек. 9: 4-11; Мат. 24: 14, 21.

⁸ Треба пам'ятати, що релігійні перекиначики через довгий час були передовцями між людьми, що зневажали імя Єгови. Диявол головно уживав Римо Католицької Гієрархії, і взагалі инше духовенство, котрі подали руки Гієрархії, щоби стягнути велику зневагу на імя Єгови, і як здається, то се розумним як і на підставі св. Письма заключити, що Господь стягне ганьбу на духовенство і тоді в битві Армагедон знищить їх і в тій самій битві инші елементи організації Сатани, видимі й невидимі, будуть знищені. Отже що *Вартова Башта* розуміла під словами "дві часті", то се, що релігії будуть знищені найперше, а опісля наступить знищення инших частей організації Сатани.

⁹ Що тут є подано, то се для цієї цілі, щоби доказати поза всякий сумнів, що останок мусить тепер бути пильним і дуже активним у виконанні роботи, яку Господь приписав їм виконати і що та робота мусить скінчитися, оскільки се відноситься до великої громади, перед битвою Армагедон. Тут знову звертаємо увагу, що Єгова встане, як се Він зазначив через свого пророка: "Бо встане Господь так, як на горі Перазими, розгнівається, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." — Іса. 28: 21.

¹⁰ Через свого пророка Авдія, над котрим застановлялись в попередніх *Вартових Баштах*,

звиває своїх вірних свідків, останка, "установка, виступимо в похід проти нього! [проти з'організованої релігії, а головно Римо Католицької Гієрархії і її союзників]". Сей чин установка, по приказу Єгови, буде виконаний перед битвою великого дня Бога Всемогучого, т є, в Армагедоні. Пророцтво Ісаї 28: 21 відносно великої й останної битви під керівництвом Ісуса Христа, і котра то битва є Єгова, звертає особливу увагу на місто Габаон. В тій самій голові, і зараз перед сим виразом, що Єгова розгнівається, як на долині Габаонській, Господь згадує про "град", котрим "спустошене буде втече лжи" (верш 17) і про "зливу з градом". (Верш 2) Сі слова відносно "граду" звертають увагу головно на те, що взяло місце в Габаоні, щоби можна було побачити, що Габаон і та битва там були пророчі.

¹¹ Коло Габаону відбулось дві битви, в різних часах, і сей факт, що історія описує обидві сі битви, показує, що ті події коло Габаону представляли те, що мало статися опісля. Господь воював першу битву коло Габаон, із Йозуєю яко видимим провідарем Господніх сил. (Гл. Іс. Нав. 10 гол.) У другій битві коло Габаону Господь поставив Царя Давида як провідника для армії видимої для людського ока. (2 Сам. 5: 19-25) Що обидві ті битви були прообразом на Армагедон, і що над обидвома треба застановлятися дивлячись на позатип, то про се не може бути сумніву. При першій битві Габаона Господь спустив великий град із неба на ворога, і та злива з граду вбила більше чим в якій иншій спосіб, і се показано виразно у св. Письмі. Коли Давид воював Филістіїв, ворогів Божих, і загнав їх до Габаону, то там не згадується про град. У битві на горі Перазими, в якій воював Давид против Филістіїв, ворогів Божих, і котра то битва відбувалась перед Давидовою битвою в Габаоні, Давид висказав отті слова: "Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода!" (2 Сам. 5: 20) Пророцтво Ісаї, написане відносно "дивовижного діла" Єгови, згадує про "зливу з градом" і "пагубний вихор; наче розгукана повідь розбурханих вод". (Іса. 28: 2) Той самий пророк також каже: "Наче градом, спустошене буде втече лжи, й води затоплять місце вашого сховку. І... прийде побиваючий бич." — Іса. 28: 17, 18.

¹² Те, що сталося в першій битві коло Габаон, представляло царство Бога Єгови замішане в битві Армагедон. Те що сталося в другій битві коло Габаон, під провідництвом царя Давида, також представляло царство Бога Єгови, замішане в Армагедоні. Йозуя, провідник у першій битві коло Габаон, був типом на Ісуса Христа. Його імя "Йозуя" значить Ісус. Грецьке слово "Ісус" значить по єврейському "Йозуя". Імя "Йозуя" або "Ісус" значить "Єгова Спаситель". Давид, котре то імя значить "Олюблений", був також образом на возлюбленого Сина Бога Єгови, Ісуса Христа. Як Давид

був царем натурального Ізраїля, так возлюблений Син Божий є Царем духового Ізраїля і всіх тих, що отримають вічне життя. В листі до Жидів 4:8 є написано: "Бо коли б Йозуя тих покоїв, не говорив би про інший день після того." (4. II. V.) У звичайнім перекладі є сказано: "Бо коли б Ісус тих упокоїв". Про духового Ізраїля є написано: "І буде слуга мій Давид (Олюблений) царем над ними." (Езек. 37:24) Сей останній текст безсумніву відноситься до Господа Ісуса Христа, Царя, котрий є Головою столичної організації Єгови. Тоді каже Господень пророк: "Розгніваєсь, як на долині Габаонській". (Іса. 28:21) Гнів Божий був виражений проти Його ворогів у обидвох битвах коло Габаону; і тому нема сумніву, що ці писання відносяться пророко до вираження Божого гніву "в день Єгови", котрий вже прийшов і буде виражений в Армагедоні.

²² Кілька місяців перед тим, нім Габаон згаданий в Писаннях звернув на себе увагу, писання показують, що Єгова зробив з Ізраїльтянами під провідництвом Мойсея зібраних на рівнені Моаб, угоду відносно послушенства й вірності. Та угода представляла угоду вірності о царство, котре Господь Бог зробив з духовими Ізраїльтянами. (5 Мойс. 1:3; 29:1) Відносно угоди вірності, Єгова назначив Йозуя яко наслідника по Мойсею. Угода вірності зроблена в Моаб представляла угоду вірності о царство Боже, котру то угоду Господь зробив з класою храму через Більшого Мойсея. (Гл. книжку *Єгова*, стор. 312-315, *англ. вид.*) Се сталося два і пів місяці по угоді зроблений в Моаб і в часі Пасхи, що Йозуя перепровадив Ізраїльтян через ріку Йордан і зачав підневолювати землю Канаан, котру Бог дав Авраамові. В той час Єгова був "царем в Ізраїлі" (5 Мойс. 33:5); і тепер Єгова зачав своє царювання, посадивши свого любого Сина, Ісуса Христа, на престолі і приказав Йому царювати серед ворогів Його і над землею котру Єгова дав "потомкам Авраамовим." — 1 Мойс. 13:14-17; 15:18; Пс. 110:2.

²³ Канаанці гірко й вперто противились установленню типічного царства Божого в обіцяній землі, так як Филістії впирались і старались розкинути типічних людей під Царем Давидом. Всі вони були ворогами Божими. З причини того противенства відбулись битви коло Габаона, перший раз під провідництвом Йозуя, і довго опісля під провідництвом Давида. Тепер Єгова посадив свого любого Сина на своїм престолі в установленню свого віковичного царства, підчас коли вороги єще знаходяться на землі, так як Канаанці були в Палістині; і так тепер вороги є вперті й гірко противляться установленню й побільшенню царства Божого. Битва великого дня Бога Всемогучого тепер приближається щоби очистити землю із ворогів. Напевно, що та пророка історія відносно обидвох битв коло Габаона була написана наперед для особлившої потіхи й надії останка, і тепер здається прийшов

час для останка дістати яснійше видиво о значінню тих двох битв коло Габаона, котрі то битви представляли битву великого дня Бога Вседержителя. Для сієї причини ті події які сталися зараз перед тими битвами є поучаючими й красними для нас.

²⁴ Ізраїльтяни були зібрані на східній часті ріки Йордану і під розказом Йозуя, котрий говорив до Ізраїльтянів по приказу. "І сказав Йозей: Ось по чім знати мете, що серед вас присутен Бог живий і що він проганяти ме з перед вас Канаанів, Гетіїв, Ферезіїв, Аморіїв і Євузіїв." — Ісуса Навина 3:10.

²⁵ Наступ Божих вибраних людей проти ворогів, що занимали обіцяну землю, мав вскорі зачатися, та перше Ізраїль мав пізнати важну річ, а се що Єгова є правдивий і єдиний Бог. Єгова, творячи чуда, перепровадив Ізраїльтянів через ріку Йордан розділивши води тієї ріки через стримання їх або висушення їх так, що ціла сила Ізраїля перейшла по сухій землі й безпечно. Коли Ізраїльтяни перейшли на західну сторону, тоді зачалась війна проти ворогів. Чому Єгова зробив се, то показано в сих словах: "Щоб усі народи на землі знали, що рука Господня потужна, щоб ви боялись Господа, Бога вашого, поки вашого віку." (Ісуса Нав. 4:24) Бог там показав, що найважнійша річ є оправдання Його імя, щоби всі люди могли пізнати, що Він Всемогучий.

²⁶ Нині Єгова, через свого Більшого Йозуя, Ісуса Христа, провадить вірних позатипічних Ізраїльтянів, себто Ізраїля по дусі, у "землю" або місце яке Єгова приписав їм, і тепер війна зачалась між ворогами, а головню релігійністами, котрі воюють проти останка за спонуванням Диявола. (Одрк. 12:17) Ціль війни теперішньої є, щоби возвеличити імя Єгови і повідомити людей, що Єгова є всевишний. В сей спосіб вороги і ті що бажають чинити добро є повідомлені й остережені. Нема сумніву, що се одна із причин чому Бог дозволив Сатані остатися і дальше виконувати свою нікчемну роботу, яко ж написано: "Щоб імя мое проповідано по всій землі." І се проголошення Єгового імя мусить ся доконати перед тим нім Єгова обявить свою велику силу в знищенню організації Сатани в Армагедоні. (2 Мойс. 9:16) Се свідоцтво яке доручують свідки Єгови, що спричиняє ворогів воювати проти них, і котра то війна попередить велику битву великого дня Бога Всемогучого. Імя Єгови є замішане в тім і Його царство, котре тепер поступає вперед. Його імя тепер буде вивисшене й оправдане й Його царство заволодіє над всією землею.

²⁷ Щоби нам дістати яснійше видиво о зібранню великої громади тепер, то тут ми застановимось над тим, що сталося перед першою битвою коло Габаона, себто, що допровадило до тієї битви і що сталося в тій битві. "Як же почули [що Ізраїльтяни перейшли Йордан безпечно при помочи чуда виконаного Єговою, і тоді настала війна в котрій упали міста Ерихон і Гай],

про се всі царі, що жили по тім боці Йордані [на західній стороні] по горах і долинах і всюди вдовж низини великого моря [Середземного моря, берега котрого занимали Філістії] та й до [гори] ливану: Гетей, Аморії, Канаанії, Ферезії, Гевії й Евузії, то й зібравсь вони до купи, щоб єдинодушно воювати Йозуя й Ізраїля." — Ісуса Нав. 9: 1, 2.

¹⁹ Почувши про сі великі річи виконані Єговою і як Він уживав своїх людей, вороги негайно зробили змову щоби пійти війною проти Божих людей. Се представляло те, що сталося у приході Більшого Йозуя, Ісуса Христа. Позатипічно, се сталося в 1914 р., що Єгова взяв велику власть і зачав царювати, посадивши на престолі свого любого Сина Ісуса Христа і Він зачав царювати серед ворогів своїх. (Одр. 11: 17, 18; Пс. 110: 2; 2: 6) Тоді настало викинення Сатани і його сил із неба на землю. Тоді Сатана зачав збирати всі свої сили, невидимі, приготуючись до битви яка мусить настати вскорі. Для сієї причини Сатана збирає всі свої сили у змову до війни проти Ісуса Христа, Більшого Йозуя, і Більшого Давида. — Одр. 12: 10-17; Іса. 8: 9-13.

²⁰ Між тими людьми, що занимали обіцяну землю були люди доброї волі, що бажали справедливості, і котрі через се представляли людей доброї волі в теперішнім часі, і котрі через довгий час були під контролею Сатани. В Палестині були і такі люди, що бачили благословенства Єгови на Його вибраних людях; і такі люди мешкали коло гори Габаон: "Та осадники Габаонські, як почули, що вчинив Йозуя з Ерихоном та з Гаєм, піднялись на хитрощі: набрали харчі на дорогу і обвішали свої осли драними торбами та старими подертими й посшиваними бурдюками на вино, і повбувались в старе й полатане обуве і повдягались у стару подрану одіж, а весь харчовий хліб у них був черствий та порушений. Оттак прийшли вони до Ісуса в табір під Галеад, і промовили до нього й до громадських мужів Ізраїльських: з далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами мирову угоду." — Ісуса Навина 9: 3-6.

²¹ Мешканці Габаону зачали дбати за себе, і писання показують, що вони зробили. Се є перша згадка про Габаон у Писаннях. Те імя значить "горб" або "горбове місто". Воно знаходилося на високих місці. (1 Цар. 3: 4; 2 Паралип. 1: 13) Габаонці називались також Гевіями. Імя Гевій значить "селяни", себто, ті що живуть у селах. Гевії були потомками Ноевого сина Хама, через Канаана, сина Хамового. (1 Мойс. 10: 6, 15-17) Гевії були під прокляттям Ноя, яке Ной виповів проти Хама за його гріх: "Отверезився ж Ной од хмелю свого, та й довідався, що вчинив йому підстарший син його, і рече: Ох щоб же ти долі не мав, Канаане! Рабом що найнищим служити меш братті. Хвала Господеві! Се Бог мого Сема. А ти, Канаане, рабом у них будеш". (1 Мойс. 9: 24-26) Се прокляття бук-

вально сповнилося на Габаоніях, котрі, будучи Гевіями, були Канаанцями і котрі сталися слугами Ізраїльтянів, потомків Сема. Габаонії включали мешканців трьох інших міст або сілостей, а іменно: Кафіра, що значить "село (окружено муром)"; Беерот, що значить "криниці"; і Кириятарим, що значить "місто (місце) ліса"; і так їх імена указують на місця мешкання і оточуючі обставини.

²² Отже Габаонці добре представляють стан цілого роду людського в сім, що весь рід людський підпав під прокляття задля гріху Адама. Жертва Ісуса Христа є ціною викупу за всіх під прокляттям, і Його кров і Його імя є самотнім средством спасення і життя. "Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві)." (Гал. 3: 13) Габаонії будучи Канаанцями, котре то імя значить наслідде гріха. — Рим. 5: 18.

ВРОГИ В КРАЮ

²³ Господь записав многі приміри в своїй старинній історії, вирозуміння котрих помагає студентові пророцтвам краще зрозуміти й оцінити те, що бере місце зараз перед Армагедоном. В краю Канаан осілось сім народів, і одно із них було племня Гевійів. Ним Ізраїльтяни прибули на ту землю, то Бог повідомив їх о силі того ворога: "Як приведе тебе Господь, Бог твій, у землю, що йдеш заняти її, так перед тобою виганяти ме Господь многі народи: Гетійів, Гиргазіів і Аморійів і Канаанійів і Перезійів і Геветійів і Евузіів, сім народів лічбою більших і потужніших за тебе." (5 Мойс. 7: 1) Отже Ізраїльтяни були повідомлені й знали, коли вони вступають на землю, то вони мали воювати з ворогами. Так і Єгова повідомив своїх людей тепер на землі од злучених силах ворога. Се повідомлення є дане останкові наперед, і тому останок знає о злученій силі ворогів і що він мусить воювати, і тому останок воює й знає причину.

²⁴ Вороги в Канаані зробили заговор проти людей Божих, так і тепер Диявол і його орда, видима і невидима, зробила заговор проти Божих людей. Гевії з Габаону і сусідні села не прилучились до заговору з іншими Канаанцями, і тому вони були винятком. Вони показали страх перед Богом і його силами, і вони шукали способу знайти ласку в Бога. Чи чин Гевійів був розумний або підступний з початку тут не змінє справи в тім, що вони були ужиті до зроблення великого пророчого образу над котрим тут застановляємося. Що Габаонці мали страх перед Божими вибраними людьми, то се певним є, і ззадя сієї причини вони взяли такі кроки як се показано в історії: "Піднялись на хитрощі: набрали харчі на дорогу і обвішали свої осли драними торбами та старими подертими й посшиваними бурдюками на вино, і повбувались і старе й полатане обуве і повдягались у стару подрану одіж, а весь харчовий хліб у них був черствий та порушений. Оттак прийшли вони до Ісуса

в табір під Галеал, і промовили до нього й до громадських мужів Ізраїльських: з далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами мирову умову." — Ісуса Нав. 9: 4-6.

²⁵ Страх Габаонців представляв клясу людей, що тепер боїться Бога, що зазначає "почин мудрости". Слово "хитрощі", ужите тут, також значить ділати "розсудно і розважно й мудро." Габаон шукав способу як би спасти життя людей із рух Єговових виконавців під провідництвом Йозуя. Головна ціль майже усіх людей звертаючихся до Господа є найперше самолюбно шукати життя й безпеченства. Вони ростуть в любові й несамолюбстві вже аж потім, як вони отримують знання о Божім замірі. Життя є доросше для сотворіння чим всяка инша річ, бо без життя чоловік не може тішитися нічим. Тут можна зробити натиск, що Габаонці шукали способу зробити собі добро. Отже їм треба було ділати розумно й розважно, бо вони не були певні як Йозуй прийме їх, і для цієї причини, як се в тексті зазначено, "піднялись на хитрощі". Вони сполягали на Йозуя і тому застановлялись уважно як їм поступати. Так і всі люди, що шукають дороги до безпеченства й життя пізнають, що вони мусять цілковито сполягати на Христа Ісуса нашого Господа, тому що Він — єдине ім'я через котре Бог Єгова дає спасення. (Діян. 4: 12) Отже люди ділають обережно щоби рішити чи їм представляється правду, щоби вони могли взяти правий шлях. (Всі ті, що з першу приходять до Христа, є лише неначе малолітні діти. Та із зростом знання й оцінення Божої доброти, вони ростуть до мужеського стану в Христі Ісусі. Отже нема причини казати про Габаонців, що вони брехали й старалися ошукати Йозуя. Вони лише ділали обережно й розумно і в гармонії із тим, що пізніше Ісус сказав до своїх учеників, "будьте мудрі як вужі, а тихі як голуби". Вони не старалися шкодити Йозуї ані його людям. Вони старалися знайти точно своє власне положення.

²⁶ Всі інші в Канаан зробили заговор воювати, і если можливо, то й знищити Ізраїльтянів; а що Гевей або Габаонці стояли далеко від такого заговору, ів річе сього шукали ласки з руки того, що провадив війну проти заговорників, то се вимагало дійсної віри в їх сторони. Так і сьогодні всі части організації Сатани і ті що знаходяться під його організацією, з виїмком одних людей, звязали себе заговором воювати, і, если можливо, знищити вибраних і помазаних людей Єгови. Тими виїмковими людьми є "велика громада".

²⁷ Габаонці в сій пророчій драмі відігравали часть, що представляла велику громаду, і вважне застановлення що наступило опісля з Габаонцями, pomoже нам побачити що Господь зробить для великої громади.

²⁸ Йозуя і його армія поступали уберечно, як повинні. Вони пам'ятали інструкції дані Єговою Ізраїльтянам довго перед тим, нім вони

прийшли до обіцяної землі, коли то Єгова сказав до них: "Пильнуй же того, що я заповідаю нині тобі. Се повиганяю перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв. Остерегайсь чинити вмову з осадниками тієї країни, що в їх землю виходиш, щоб не зробились вони сіткою проміж вами." — 2 Мойс. 34: 11, 12.

²⁹ Господь виразно повідомив Ізраїльтянів, що вони мусять стрінити злучених і жорстоких ворогів в тім краю, і, отримавши пораду, Ізраїльтяни поступали обережно. Коли хтось приступив до них, то вони перше мусяли рішити чи то не був якийсь підступ щоби злапати їх в сіті; і се пояснює чому Йозуя був уважний. Ізраїльтянів повідомлено, що если вони будуть послушні Господеві, то вони побідять ворогів у битві: "Ні, мусите руйнувати жертівники їх, і будете ламати стовпи їх, і рубати сьвященні дуброви їх." (2 Мойс. 34: 13). Отточно коли Габаонці приступили до Ізраїльтянів неначе вони були послами, то Ізраїльтяни прийняли їх із приналежною увагою: "Громадські ж мужі Ізраїля відказали Гевіям: Може ви живете поблизу нас, то й як же нам та чинити з вами умову?" (Йоз. 9: 7) Тут є показана мудрість для користи свідків Єгови. Габаонці сказали Йозуя, що вони прийшли із далекого краю, і се було на місце для Йозуя упевнитися, що вони були приятелями, а не ворогами. Господні помазанники знають, що вони знаходяться між ворогами, і вони повинні обережно застановлятися над ними, що приходять до них, чи вони є приятелями чи ворогами. Єгова дав приказ своїм помазаним людям, що вони мусять цілковито відмовлятися робити якубудь умову з котроюбудь частью проклятої організації Сатани. Свідки Єгови знають, що у світі є люди, котрі згаджаються із духом Сатани, але вони поступають обережно, щоби не зробити угоди з кимбудь аж поки вони перше не побачуть, що ті другі широ шукають дороги Господньої. Питання Йозуя і його людей було як раз в гармонії із приказами Єгови які Він дав для послідувателів Ісуса Христа, Більшого Йозуя: "Яка ж згода в Христа з Велиялом? або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолською? бо ви церква Бога живого, і яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люде. Тим же вийдіть із між них, відлучіть ся, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель." — 2 Кор. 6: 16-18.

³⁰ Ті що приходять до Господніх людей тепер, і широ шукають пізнати правду, і пізнають, що ті, що служать Єгові, є в ласці Господній; і так Габаонці бачили, що Йозуя і його армія були в ласці Всемогучого Бога. Задля цієї причини вони були раді піддатися розказам Йозуя. "І відказали вони [Габаонці] Йозеяві:

Ми хочемо твоїми підданими бути. Йозуя ж каже їм: Хто ви такі, і звідкіля прийшли?" (Йоз. 9:8) Габаонці зі своєї сторони властиво признали, що Єгова, Бог Ізраїльський, є Всевишнім, і що Єгова і Його вибраний вождь, Йозуя, становлять висші власти. Так і люди доброї волі тепер шукають дороги до Божої організації признають Єгову яко Всевишнього і Ісуса Христа, більшого Йозуя, за висші власти. Габаонці добровільно піддалися Йозую без битви, кажучи до нього: "ми раби твої". Ось так вони показали їх бажання служити Богу Йозуя радше чим погинути або пробувати воювати з мужами Йозуя. Се була прозьба зі сторони Габаонців зробити умову приязни з Йозуем. На ту прозьбу Габаонців Йозуя відповів: "Хто ви такі, і звідкіля прийшли?" Як зручно сей напрям Габаонців пасує обставинам на підставі котрих велика громада шукає Божої організації. В першій мірі вони мусять мати добру волю до Бога і до Його царства і до Царя Ісуса Христа, Більшого Йозуя. Йозуя вимагав від них, що би вони дали себе пізнати і призналися чи вони стояли по стороні Диявола, або чи вони були на стороні Бога і Христа і Його людей. "Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасенне. Глаголе бо писанне: Всяк, хто вірує в Него, не осоромиться. Бо нема різниці між Жидовином і Греком; Він бо Господь усіх, багатий для всіх, хто призиває Його. Всяк бо, хто призове ім'я Господне, спасеться." — Рим. 10:10-13.

³¹ Ті що становлять велику громаду мусять вірувати, що Єгова є єдиний правдивий Бог і що Ісус Христос є Спаситель чоловіка, і єдиною дорогою до життя; і маючи таку віру, кождий із них мусять отверто стати по стороні Господа, визнаючи свою віру в Бога і Христа і свою посвяту чинити волю Божу. Ось така є дорога до спасення, і іншої нема. Спасення не може прийти до чоловіка через земне сотворіння або організацію або через поклонення якомусь символі або образі, що представляє якийсь сотворіння або річ. Тут так границя є виразна, що не може бути ніякого сумніву про се.

³² Габаонці не чекали з далека і приглядалися котра сторона побідить у битві, котра відбулась пізніше коло Габаон. В сім вони не вагалися, але заявили себе наперед по котрій стороні вони стояли нім зачалась битва. Так і велика громада не може чекати аж до остаточної битви Армагедон, що була представлена через битву коло Габаон, поки вона не відкриє себе і вибере сторону ясно й недвозначно. Єслиби Габаонці чекали аж до битви, тоді Господь не був би взглянувся на них. Єсли велика громада буде чекати аж до Армагедону і тоді відкриє себе, тоді вона не отримає жадного взглядення. Коли Йозуя поставив питання, Габаонці точно відповіли: "З вельми далекої землі прибули ми, раби твої, в ім'я Господа, Бога твого: бо чували про нього і про все, що він у діяв

Египтіям." (Йоз. 9:9) Слова Габаонців, що вони прийшли із дуже далекої землі, представляють, що велика громада не із світа сього, але що вона виглядає царства. Їх слова до Йозуя, що вони були його слугами, не були лише виразом чемности, але виразом, що вони були охочі чинити те, що їм буде приказано.

³³ Продовжуючи їх віповідь до Йозуя, провідник Габаонців сказав про Господа Бога, що вони чули про його діла, "і що він вчинив царям Аморийським, що жили по тім боці Йордані, Сигонові, цареві Гебонському, та Огові, цареві Базацькому в Астароті." (Ісуса Нав. 9:1) Інші Канаанці чули ту саму річ, але вони були необачними, і, як необачні люди сьогондя, що йдуть за їх провідниками, Римо Католицькою Гієрархією, вони не шукали ласки з рук Йозуя. Сьогондя Гієрархія пониволити більшу часть людей так цілковито, що вони не зважають на Слово Господне, з виїмком людей доброї волі.

³⁴ Габаонці показали й признали, що вони де-що знали про Бога, і вони також показали, що вони дістали почин мудрости. Так і річ мається із великою громадою в сей день Єгови. Вони мусять і почують про ім'я Єгови і Його Царя, і сьовість правди вони отримують із рук свідків, котрих Господь вислав у світ давати свідоцтво. В сей день Єгова через Ісуса Христа проголошує людям своє ім'я, і уживає людей покликаних із світа для свого ім'я проголошувати Його царя і Його царство. Ті що чують се й звертають увагу на се, зачинають показувати мудрість виражену псалмистом: "Страх перед Господом — початок мудрости: добрий розум у всіх, що заповіді сповняють. Хвала його по віки вічні." — Пс. 111:10.

³⁵ Свідки Єгови були свідомі через довгий час, що є лише один спосіб приблизитися до Бога, а се через Ісуса Христа, і що нема іншого шляху до спасення. Тепер вони бачуть яснійше чим коли, що ті, що творять велику громаду, мусять також почути вість о Єгові й Його царстві і мусять пізнати єдиний шлях до спасення, і мусять стати по стороні Бога через визнання своїми устами й своїм напрямом віру в Бога й Ісуса Христа. Давши останкові таку інформацію, Господь ясно указує на задачу й відповідальність яку Він положив на останкові, а іменно, конечність нести оwoчі царства для тих, що бажають шукати дороги спасення. Але який би був наслідок єслиби Диявол спонукав свідків Єгови вірувати і вповати на слова, що 'се не є важне тепер шукати великої громади' що 'велика робота в користь великої громади має бути виконана по тім, як Армагедон зачнетесь'? Наслідок був би дуже шкідливий для останка і також шкідливий для тих, що бажають спасення й належать до великої громади. Се ясно показано в інструкції Єгови даній Його сторожеві як се Він заповідав через уста своїх пророків. (Езек. 3:17-20; 33:3-13) Ті що кормляться

Словом Божим і поступають після Його поучень, не будуть зведені здогадами людей, але будуть пильно виконувати Господні прикази тепер.

³⁰ В сей день Єгови Він показує ясно визов, так що кождий чоловік мусить бути або на стороні Диявола або на стороні Бога і Його Царя. Се також ясно показано через те, що Габаонці зробили й сказали: "Тим же то наша старшина й усі осадники нашої землі повеліли нам: Обмисліть себе живністю на дорогу та йдіте назустріч їм, та й промовте до них: Хочемо бути підданими вашими, тож учиніте з нами умову." — Йоз. 9:11.

³¹ Завважте се, що Габаонці не згадують про царя над ними і про їх підданство такому володареві, але вони згадують про "нашу старшину й усі осадники нашої землі", від найбільшого до найменшого із них. Нема сумніву, що Габаонці мали зібрання і вибрали послы, що тепер явилися перед Йозуем і його військом. І так вони промовили до Йозуя за себе і за всіх їх людей. "Ми раби твої". Инакше вони сказали, "Ми не є вашими ворогами, щоби заслугували на смерть з ваших рук, але ми охочі служити вам; отже зробіть з нами угоду і мир, щоб ми могли служити вам."

³² Безсумніву Ісус мав на ввазі сей самий образ, котрий Єгова зробив через Габаонців і Йозуем, коли Він заявив Боже правило відносно тих, що стараються прилучити до Ісуса Христа і Його організації. Завважте, що Ісус говорив до великої громади коли Він сказав: "Йшло із Ним пребагато народу; й обернувшись рече до них: Коли хто приходить до мене, й не зненавидить батька свого, й матір, й жінку, й діти, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути. Або який цар, ідучи на войну, ударити на другого царя, сівши перше не порадиться, чи можливо з десятима тисячами устояти проти того, хто з двайцятьма тисячами йде на него. Коли ж ні, то ще як той далеко, послы післявши, просить примирення. Так оце всякий з вас, хто не відцурається від усього свого достатку, не може моїм учеником бути." — Луки 14: 25, 26, 31-33.

³³ Ті що становлять велику громаду сьогодні не можуть бути без діла й виглядати упадку організації Сатани нім вони будуть слухати Господа. Вони мусять пізнати Єгову і Його царство і мусять заявити себе по стороні Єгови і Його Царя, і мусять пізнати справедливість і смирність яко підстава охорони в Армагедоні. Вони мусять встояти в пробах які зконечности мусять прийти на кожного, що отримує Божу ласку. Если велика громада бажає утечи від меча Єгового Виконателя, Більшого Йозуя, то вона мусить ділати скоро й не чекати аж Армагедон зачнеться і тоді вона зробить своє заявлення. Господь дав осторогу і дальше дає осторогу людям доброї волі, що Армагедон приближається, і если вона хоче знайти спасення, то велика громада мусить тепер "втікати на

гори" і представити себе як слуга Єгови і Ісуса Христа, Більшого Йозуя, нім зачнеться Армагедон. Господь виразно остерегає всіх таких не чекати з утечою аж до зими.—Мат. 24: 15-20.

³⁴ Господь Ісус сказав: "Як же побачите, що обгорнуто таборами Єрусалим, тоді знайте, що наближало ся спустінне його. Тоді, хто в Юдеї, нехай біжать у гори." (Луки 21: 20, 21) Старинний Єрусалим представляв нинішню гіпокритичну релігійну організацію на землі, котра представляє себе за представителя Бога і Ісуса Христа. Бог ужив певні земні чинники до знищення старинного Єрусалиму. Бог дав тепер своєму помазанному останкові, й для тих, що співтоваришать із останком, а іменно Йонадабам, видіння о своїм заміри знищити новочасний, гіпокритичний Єрусалим, то є, релігійний чинник сатанської організації, котра сьогодні сталась тягаром землі. Значіння повисших слів Ісуса є сі: Коли люди доброї волі до Бога зрозуміють, що знищення приходить на нинішній гіпокритичний Єрусалим, т. є, на релігійний чинник сатанської організації, тоді се є їх задача утікати до Божої організації, бо тоді можна бути певним, що знищення "Християнства" наближалося. Бути тепер недбалим або впертим, і чекати з покаєнням аж до смертної постелі або на більше відповідні часи і не втікати до Божої організації, то се значить знищення, як се Господь предсказав.—5 Мойс. 20: 16, 17.

³⁵ Тоді провідник Гевіїв дальше представляв їх прозьбу щоби сласти себе, і щоби Йозуя зробив умову забезпечуючи їм охорону, і тому сказав: "Ось який хліб у нас! Узяли ми гарячим іше його з нашої домівки на харчування, як вийшли в дорогу до вас, а тепер він зачерствів і покрушився. А се виновні бурдюки: Були вони нові, як ми їх наливали, а тепер подрані. Ось наша одіж і обуве наше: повитирались в далекій дорозі." — Ісуса Нав. 9: 12, 13.

³⁶ Хтось може сказати, що Габаонці говорили лож і робили неправду. Але так воно не було. Лож — се висказані слова в тій цілі, щоби ошукати й ушкодити ближнього, і коли з висказаних або затриманих слів виходить шкода для інших. Габаонці не шукали пошкодити Ізраїльтянам; але Габаонці шукали своєї власної безпеки й ділали й говорили осторожно й розсудно. Дальше, і се важна річ, що Бог робив прообраз, щоби представити щось більше й важніше на будуче, сповнення котрого то пророчого образу є для поучення останка, і що може вийти також наукою для тих, що становлять велику громаду.

³⁷ Коли Габаонці спекли свій хліб, то він був свіжий і теплий. Коли вони представили його перед Йозуею, то він був сухий і поцвилый, отже пожива яку раби їли. Іншими словами сказати, та зацвила пожива символічно говорила: "Ми що маємо сю поживу, є слугами, бідні й нужденні, й прийшли до тебе щоби дістати поміч в часі потреби." Се точно пасує до обставинів людей доброї волі, котрі шукають

Більшого Йозуя, Господа Ісуса Христа. Винови бурдюки, старі й подерті, і їх стара одежа і стара об'ява, також говорила тихою мовою: "Ми є раби-слуги, котрі маємо сі річі." Причину яку вони приписували сим небажаним обставинам була ся, що вони прийшли з далекої дороги. Буквально, се не була правда, але ся подана причина не шкодила нікому. Символічно се говорить, що вони походили з краю далекого від Божих людей. Те що вони посідали й представляли перед Йозуею, представляло покірних людей, котрі бажали кращих річей чим ті, що вони посідали. Габаонці шукали помочи від Йозуя, щоби вони могли дістати ті бажані річі. Так і велика громада шукає помочи з рук Ісуса Христа, щоби їм знайти бажані річі. Критики Слова Божого аж надто шукають причини показати себе за високомірних і сим чином отримати похвали від інших людей. Вони навіть критикували Слово Боже в тій цілі, щоби звернути увагу на їх важність. Такий напрям не подобається Господеві. Він знає кожного чоловіка серце, т. є, його тайні думки.

"Габаонці, стояли перед Йозуею в сім неприємнім вигляді, з нездалою поживою й в подертій одежі, зручно представляють тих, що шукають Господа й котрі самі мають брудні одежі, замурані співтоваришіванням із слугами й представителями Сатани. Вони приходять до Господа із поживою, котру вони отримали з рук номінальних слуг Божих, духовенства, і котра то пожива є зістаріла й поцвіла і відповідна лише для псів. Вони приходять до Більшого Йозуя, Ісуса Христа, яко єдине средство спасення й помочи, і сим чином вони 'обілюють їх одежі кровю Агнця'. Вони відкинули стару, поцвіту й зогнилу поживу і прийняли з рук Господніх відсвіжаючу, життя-даючу і життя-підтримуючу поживу; і для того написано є: "Вже не будуть голодні." (Одр. 7:14-16) Опис о Габаонцях як раз пасує до обставин тих, що становлять велику громаду, як про них описують повисші тексти. Ті що становлять велику громаду є в далекій подорожі від організації Сатани до Сиона, бо вони є далеко відділені одна від другої.

"Се є вельми потішаючим для останка бачити, як чудово Господь памятав про останка і велику громаду, коли Він робив сей пророчий образ, показуючи останка і задачі положені на них, і велику громаду і який напрям вона мусить узяти, если вона схоче отримати ласку із рук Більшого Йозуя.

"Ізраїльтяни під Йозуею бачили перед собою нужденну товпу в лахах, і котра несла поживу невідповідну для людської їди. Габаонці виглядали бути простими людьми, і очевидно за таких уважали їх Ізраїльтяни. Вони не питали жадних питань: "І взяли громадські мужі трохи харчі їх (покушати), та не поспитали в Господа ради." (Ісуса Нав. 9:14) Вони переглянули їх одежі і кушали їх поживу, і чинячи се, Ізраїльтяни не питали поради від Господа.

Співністю Єгова був свідомий що там брало місце і міг був повідомити Йозуя що се все означувало, але сього не треба було робити, бо Єгова тут робив образ на будуче; і тому ми можемо бути запевнені, що діла риконані ріжними акторами були точно в гармонії з Його волею. Тому Більшому Йозуеві Єгова припоручив всяку силу й власть, відносно великої громади. Велика громада шукає дороги до Сиона, а Господь Ісус, Більший Йозуя, розправляєється із ними. Він висилає з свого храму слуги із поученням як вони мають ділати із тими, що шукають дороги до царства. Сі свідки бачуть замурані одежі людей доброї волі, і вони бачуть нездорову поживу яку вони отримали з рук духовенства; і останок, отримавши поучення відносно слуг Господніх, стараються показати сим чесним людям дорогу до царства відкриваючи їм олові царства, життя-даючий покарм, що виходить від Господа.

"Сі вірні свідки, котрих Господь поучив і вислав із храму як представителів царства, дають осторогу від Господа володарям і звичайним людям: "Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожанням. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погинути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його." — Пс. 2: 11, 12.

"Римо Католицька Гієрархія і союзне духовенство насміхаються й ругаються із сієї остороги і зневажають свідків вірних, що приносять їм ту осторогу; вони ругаються із свідків Єгови і опрокидають вість яку вони голосять. Через довгий час сі ругателі й зводітелі володіли над легкodusими людьми в жорстокій спосіб і спонукували царів землі відопхнути на бік Слово Боже і слухати огидні науки які голосило духовенство. Та Господь показує, що є люди доброї волі до Бога, і котрі через довгий час були під владою сих гордих володарів, і Він указує, що Його свідки мусять нести правду до тих людей. Він показує останкові їх задачі й привилей розглянути обставини й поживу яку ті люди мають, і тоді розказувати їм як шукати Господа і як знайти дорогу до життя. Се й не покірні й смирні звернуться до Бога і Більшого Йозуя, й будуть вповати на Господа і отримають Його ласку; яко ж написано: "Блаженні є всі, що вповають на нього." Про Римо Католицьку Гієрархію і її союзники Господь каже: "Слухайте ж слова Господнього, ви зневажники, що правите народом сим... прийде побиваючий бич; то й вас погубить." (Іса. 28:14-18) Та для тих, що перед приходом Божого гніву будуть шукати смирности й справедливости, Господь дав своє слово, що вони 'можуть бути заховані'. Чи не докаже се дальше, що велику громаду треба научати і що вона має сильно стати по стороні Єгови і Його царства перед Армагедоном? Божі вибрані будуть ділати після сього і будуть пильно нести олові царства їй.

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1-го вересня, 1936]

'Життя, се дар Божий через Господа нашого Ісуса Христа.' — До Римлян 6:23.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА має лише один спосіб дати життя упавшому родові людському, а се через Ісуса Христа, і ті, що отримують його, мусять вірувати в пролиту кров Ісуса Христа як викупну ціну. Бог не мириться з своїми ворогами, а головню із тими, що зневажають Його ім'я. Коли ангел явився при колісці дитяти Ісуса, то ся вість була доручена Єговою до людства: "Слава на висотах Богу! А на землі мир між людьми доброї волі." (Луки 2:14, *Ром.*) Се ті, що пізнають Єгову і Його закон, і котрі люблять Його закон, що отримують мир. (Пс. 119:165) Чоловік мусить перше мати добру волю до Бога і шукати Господа нім може отримати мир через Ісуса Христа, котрий є Князем Мира.

² Йозуя був типом на Ісуса Христа, Князя Мира, і ті, що становлять велику громаду, мусять знайти мир з Богом через Ісуса Христа, і в ніякий инший спосіб. Габаонці представляли їх справу перед Йозую і заявили, що вони радо стануться його слугами, і сим вони показали їх добру волю до Бога: "І запевним ім Йозуя безпеку і вчинив умову з ними, щоб zostавити їх живими. І поклялись ім громадські мужі присягою." (Ісуса Нав. 9:15) Ті що становлять велику громаду дістануть життя з ласки Божої, і вони мусять дістати життя через Ісуса Христа, а не инший спосіб, і вони мусять мати віру в пролиту кров Ісуса Христа і так заявити себе нім відбудеться велика позатипічна битва коло Габаону; і се є ясно показано через се, що настало в тім пророчім образі.

³ Йозуя повірив Габаонцям, що вони говорили правду. Чинячи се, Йозуя не переступив приказів даних Єговою як се зазначено в 2 Мойсея 34:11, 12, щоби він не робив угоди із народами Канаану. Ся інструкція дана Єговою в писаннях повисше наведених муситься пояснити згідно із тим, що Бог сказав Мойсейові відносно тих, що добровільно ставали слугами його. Своім напрямом ділання Габаонці зірвали зносини із іншими народами, себто, із народами, що були заприсяглими ворогами Божими. Габаонці тепер шукали мира й безпеки із рук Йозуя і вже не числилися більше за ворогів Божих. Отже вони були винятком до сього права, як се зазначено в 2 Мойсея 34:1, 12. До Мойсея і до тих, що пішли до війни із ним, Єгова сказав: "Як наближуєшся до міста, щоб воювати його, то предложи йому мир. І як приймуть вони мир та й відчинять тобі, то весь люд його, що там буде, стане твоім підданим і служити ме тобі. Так будеш робити з усіма містами, що дуже далеко від тебе, що не належать до міст сіх тuteйшніх народів." — 5 Мойс. 20:10, 11, 15.

⁴ Габаонці були чуженцями від угоди обіт-

ниці. Се була правда дотично всіх поган. Однак відносно тих, що приходять до Господа, є написано: "Тим же споминайте, що ви (були) колись погане в тілі, звані необрізанне від рукотвореного; що були ви того часу без Христа, відчужені від громади Ізраїлевої і чужі завітowi обітвання, не маючи надії і безбожні в світлі. Тепер же ви в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близькі кровю Христовою. Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну." — Ефес. 2:11-14.

⁵ Если ся правда відноситься до тих, що прийшли до Христа і були прийняті Ним у церкву Його, то се також правда відносно тих, що становлять велику громаду, котра колись була далеко. І се здається включає в собі права відносно тих містів, "що дуже далеко." (5 Мойс. 20:15) Габаонці представляли "велику громаду" коли вони прийшли до Йозуя, шукаючи миру і безпеки. Так тепер велика громада прийшла до Більшого Йозуя, Ісуса Христа, шукаючи миру і безпеченства і життя. Йозуя зробив угоду з ними упустити їх живими. Так Більший Йозуя, представитель Єгови, зробить угоду з великою громадою, що вона буде жити. Та чи Бог буде вважати на сю угоду, і если так, то на яких обставинах? Єгова виразив сі обставини устами свого пророка, коли Він каже: "Шукайте справедливості, шукайте смирності; хоч ви оцілієте в день гніву Господнього", коли він буде виражений в Армагедоні. (Софон. 2:2, 3) Отже виходить, що велика громада шукає Більшого Йозуя і отримає мир, і мусить дальше шукати справедливості і смирності, і чинити се перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Ось на таких обставинах Господь поважає угоду з ними.

БЛИЗЬКІ, ОДНАК ДАЛЕНІ

⁶ Вскорі правда відкрилась, що Габаонці не прибули там із далекого краю. Їх місце перебування було в недалекій місцевості. Але, маючи на увазі, що тут Господь робив пророчий образ, то ми можемо зараз побачити, як сей образ представляв велику громаду, що колись була далеко відлучена від Господа і що вона отримала ласку від Бога, як колись Ізраїльтяни. Дальше історія каже: "Як же уплило три дні після того, як зроблено мирову угоду з ними, виявилось тоді, що вони були зблизька, сусіди їх." — Ісуса Нав. 9:16.

⁷ Армія Йозуя подорожувала дуже помало, а однак се було лишень три дні ходу до міста Габаон. "Бо коли рушили Ізраїльтяне в дорогу, то прийшли на третій день до їх міста, а міста ті були: Габаон, Беерот і Кириятарим."

(Ісуса Нав. 9:17) Ізраїльтяни по духу, нинішній вірній останок, через якийсь час проповідували людям про Бога і Його царство і розказували людям, що прийшов день коли ті, що посвятилися Господеві і Його царству, можуть ніколи не вмирати і жити під тим Царем. Сю вість Божі свідки на землі проповідували людям довго перед тим, нім вони пізнали хто становить велику громаду. Від коли Господь прийшов до храму, то ся вість головно була проголошувана, і останкові не виглядало в той час, що ті, котрим вони проповідували, були ті, що становили велику громаду, або що міліони живіючих на землі будуть охоронені від Армагедону і не помруть. В дійсности се сталося аж в 1935 р., що велика громада була пізнана, коли то останок побачив, що та кляса буде жити на землі. Се лишень недавно, що велика громада зачала організуватися в "міста", себто, в зібрання. Тепер їх можна бачити по всіх частях землі, що вони бажать пізнати царство і служити справі Господній. Тут буде корисним застановитися над містами Габаонців із символічної точки, пристусовуючи їх до великої громади, в сім: "Гевії" значить "манючі місце до мешкання", а Габаонці були Гевіями; "Кафира" значить "село [окружене муром для охорони]; і "Беерот" значить "кирниці", котрі достарчать життя-підтримуючої води; "Кириятарим" значить "місто лісів", дерева котрих представляли живі сотворіння. Нагода отримати охорону, скріплення і життя приходить для великої громади з ласки Божої через Ісуса Христа, тому що велика громада добровільно старается статися слугами Господніми. Ті що возьмуть такий напрям будуть мати місце де жити. Вони є неначе місто охоронене мурами котре приймає тих, що шукають прибіжища. Їм достарчається життя-даючу воду. Вони не мов дерева лісові, що мають життя і розвиваються.

Старшина Ізраїльська дала їх урочисте слово і присягла, що вона не погубить Габаонців, однак здається, що між Ізраїльтянами були многі такі, що налягали на се, щоби повбивати Габаонців, і тому між ними повстало змагання, як про се свідчить історія: "І не заподіяли їм Ізраїлитяне ніякого зла, бо мужі громадські клялись їм Господом, Богом Ізраїлевим, у присязі. І нарекла вся громада на мужів громадських." (Ісуса Нав. 9:18) Нема сумніву, що Габаонці або Гевії були назначені на смерть, тому що Еговъ дав приказ Мойсейові знищити їх: "Ійти ме бо ангел мій поперед тебе і приведе до Аморіїв і Гетіїв і Фересіїв і Канааніїв і Гевіїв і Євусіїв; і повикорінюю їх. Не бити меш доклони богам їх і не служити меш їм, і не ходити меш робом їх, ні; до на щаду руйнувати меш стовпи їх. І пошлю рога поперед тебе, повиганяють вони Гевіїв, Канааніїв, і Гетіїв перед тебе." (2 Мойс. 23:23, 24, 28) "В містах же сіх народів, що дає їх Господь, Бог мій, тобі в наслідде, не зівалиш нічого живим, що дише". — 5 Мойсея 20:16.

Отже Габаонці були у великій небезпечности, але спаслися з причини їх взятого напруму. Миркачі, що противилися діланню старшини Ізраїльської мали букву закона по їх стороні, підчас коли старшина взяла рішчу позицію задля імя Егови яким вона заприсягла полишити живим сіх людей, тому що Габаонці показали віру в Йозуя і зажакали добровільно статися його підданими. Се точно згадується із Словом Божим що тичиться до сієї справи. Ввесь рід людський є назначений на знищення, і є лише один спосіб в який можна оминати се знищення, а се через віру в Ісуса Христа, Більшого Йозуя. "Щоб кожний віруючий в Него не погиб, а мав житте вічне. Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен віруючий в Него, не погиб, а мав житте вічне. Хто вірує в Него, не осудить ся; хто ж не вірує, уже осуджений; бо не вірував у імя єдинородного Сина Божого. Хто вірує в Сина, той має вічне житте; а хто не вірує Синові, не бачити ме житте, а гнів Божий пробуває на йому." — Йоана 3:15, 16, 18, 36.

Габаонці сказали до Йозуя: "Ми приходимо до тебе задля імя вашого Бога." (Верш 9) Ось так вони показали віру в Бога і Йозуя, що є першим кроком, котрий провадить до життя. Йозуя і його співтовариші говорили в імя Егови і в Його імя урочисто заприсягли, і тому вони були з'обовязані схоронити Габаонців живими. Так і нині ті, що чують вість царства, і котрі приходять до свідків Егови і кажуть: "Ми віруємо в Господа Ісуса Христа, і Егову, Предвічного Бога, і ми бажемо співтоваришити з Божою організацією", сі беруть перший крок до життя. Ті люди в Ізраїлі, що нарікали проти старшини, здається ясно представляють клясу людей на землі, що признають себе за посвячених Богу, і народжені з духа, а однак котрі не є і ніколи не були в симпатії з вісткою "Міліони тепер живіючих ніколи не помруть"; і вони навіть насміялися із сієї вістки; і коли велику громаду пізнаю яко земну клясу, тоді ті самі миркачі стали проти тих, одиниць, що тепер будуть мати нагоду жити на землі. Нинішні миркачі не хотять працювати на полю свідцтва, яко слуги Господні, щоби нести вість сій земній клясі, щоби показати їм дорогу утечі від пагуби в Армагедоні. І так вони противляться всякій роботі яка тепер виконується і не хотять мати ніякої часті в ній. Дехто із таких, що роблять перепону праці, й не мають ревності на полю служби, неначе кажуть: "Чекайте, аж Армагедон упаде на ворога, тоді вийде велика громада, і тоді ми будемо мати велику роботу до виконання." Обставини і факти показані в тім пророчім образі зробленім з Йозуєю і його війском, показують, що тепер треба конечно ігнорувати миркачами і треба старанно нести вість людям доброї волі, щоби вони знали й вірували в Бога й Ісуса Христа й могли добровільно заявити себе слугами

(Прод. на сторони 18)